

Socrates describes the similarity between soul and body after the two are separated at death and continues to explain how other, more extreme experiences of the body would be reflected after death.

ο θάνατος τυγχανει ὡν, ώς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐδὲν ἄλλο ἢ δυοῖν πραγμάτοιν διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀπ' ἀλλήλοιν· ἐπειδὰν δὲ διαλυθῆτον ἄρα ἀπ' ἀλλήλοιν, οὐ πολὺ ἥττον ἐκάτερον αὐτοῖν ἔχει τὴν ἔξιν τὴν αὐτοῦ ἡνπερ καὶ ὅτε ἔζη ὁ ἄνθρωπος, τό τε σῶμα τὴν αὐτοῦ καὶ τὰ θεραπεύματα καὶ τὰ παθήματα ἔνδηλα πάντα.

οἶον εἴ τινος μέγα ἦν το σῶμα φύσει ἢ τροφῇ ἢ ἀμφότερα ζῶντος, τούτου καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνῃ ὁ νεκρὸς μέγας, καὶ εἰ παχύς, παχὺς καὶ ἀποθανόντος, καὶ τᾶλλα οὕτως· καὶ εἰ αὖ ἐπετήδευε κομᾶν, κομήτης καὶ ὁ νεκρός.

μαστιγίας αὖ εἴ τις ἦν καὶ ἵχνη εἶχε τῶν πληγῶν οὐλὰς ἐν τῷ σώματι ἢ ὑπὸ μαστίγων ἢ ἄλλων τραυμάτων ζῶν, καὶ τεθνεῶτος τὸ σῶμα ἔστιν ἴδειν ταῦτα ἔχον· ἢ κατεαγότα εἴ του ἦν μέλη ἢ διεστραμμένα ζῶντος, καὶ τεθνεῶτος ταῦτὰ ταῦτα ἔνδηλα.

ἐνὶ δὲ λόγῳ, οἷος εἶναι παρεσκεύαστο τὸ σῶμα ζῶν, ἔνδηλα ταῦτα καὶ τελευτήσαντος ἢ πάντα ἢ τὰ πολλὰ ἐπί τινα χρόνον. ταῦτὸν δή μοι δοκεῖ τοῦτ' ἄρα καὶ περὶ τὴν ψυχὴν εἶναι, Ὡς Καλλίκλεις.

Plato Gorgias 524b2-d4

1A 1 2009

πραγμάτοιν: dual neuter genitive of πρᾶγμα

διαλυθῆτον: 3rd person dual aorist subjunctive passive of διαλύω

ἔξις, -εως, f.: "state", "condition"

ἐπιτηδεύω: "be in the habit of"

κομάω: "wear one's hair long"

μαστιγίας, -ου, m.: "worthless rogue"

μάστιξ, -ιγος, f.: "whip"

κατάγνυμι, perf. κατέαγα: "break"

διαστρέφω: "rack"